

Internetconsultatie Wetsvoorstel adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind

Via deze weg maak ik mijn visie bekend t.a.v. het wetsvoorstel.

Dat er behoefte lijkt te zijn aan meer “maatwerk” dienstverlening als alternatief voor schulden bewinden is duidelijk. Echter baart mij dit voorstel zorgen.

Mijn eerste punt van zorg: De vraag is of gemeenten hun adviesrecht op zuivere wijze zullen vervullen. Daar waar een bewindvoerder wordt verweten ‘erg duur’ te zijn (bijzondere bijstanden lopen de pan uit, zo gaan de geluiden) kan hetzelfde in omgekeerde volgorde worden beweert: Gemeenten willen deze bijzondere bijstanden beperken en geven daarom het advies geen schuldenbewind uit te spreken.

Een tweede punt van zorg: gaat de gemeente (mede) bepalen bij welke bewindvoerder een burger mag aankloppen. Dit zou oneerlijke concurrentie zijn, ongeacht het feit dat aanbestedingen een kans kunnen zijn voor een ondernemer.

Een derde punt van zorg: het imago. Een beschermingsbewindvoerder lijkt nog steeds last te hebben van een slecht imago. De media speelt hier een rol. Als het wetsvoorstel doorgaat zal het zeker gebeuren dat een gemeente wordt gepercipieerd als ware zij de kwaliteitsbewaker van een bewindvoerder. De gemeente is immers betrouwbaar en de bewindvoerder dient kort te worden gehouden.

Een vierde punt van zorg: De praktijk is vaak zo, dat een aanvraag beschermingsbewind binnenkomt (via maatschappelijk werk of gemeente of andere instantie). De bewindvoerder voert een gesprek met de client, maakt een verslag en helpt eventueel de client met de aanvraag beschermingsbewind. Een hoorzitting volgt. Ik vraag me af op welk moment de gemeente zich een oordeel kan vormen over de gesteldheid van de client.

De kosten van het adviesrecht zullen naar verwachting hoger zijn dan de besparing die men beoogt m.b.t. bijzondere bijstanden.

Indien het al dan niet (verbogen) aanwijzen van een bewindvoerder door de gemeente zal plaatsvinden, dan heeft dit als uitwerking dat “slechte” bewindvoerder hun heil zoeken in budgetbeheer. Deze uitwerking is niet gewenst omdat zij dan onder de radar verdwijnen. In dit verband pleit ik dan ook voor meer initiatief vanuit de wetgever om bureaus die zich louter met budgetbeheer bezighouden onder strenger toezicht te plaatsen. Overhaupt is er thans geen toezicht. Afsluitend het volgende: het adviesrecht is simpelweg overbodig. Een kantonrechter kan zelf goed afwegen.